

กลวิธีการเรียนภาษาไทยและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี
Thai Language Learning Strategies and Attitudes towards
Thai Language of the Thai Muslim Bachelor's Degree
Students in Pathumthani Province

วัลลิกา รุมาคม¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีจำนวน 115 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าสัมประสิทธิ์ $\alpha = 0.93$ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test independent sample ค่า F-test (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีใช้พฤติกรรมการเรียนโดยตรงและพฤติกรรมการเรียนโดยอ้อมในระดับมากและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยในระดับมาก 2) นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ใช้ภาษาหลักในการสื่อสารแตกต่างกัน, ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน, ศึกษาในแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่เพศแตกต่างกัน, มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่เพศแตกต่างกัน, ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ใช้ภาษาหลักในการสื่อสารแตกต่างกัน, ศึกษาในแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน, มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ทัศนคติ ปริญญาตรี กลวิธีการเรียน ภาษาไทย ชาวไทยมุสลิม

¹ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study Thai language learning strategies and attitudes towards Thai language 2) to study the relationship between personal factors and Thai language learning strategies and 3) to study the relationship between personal factors and attitudes towards Thai language of the Thai Muslim bachelor's degree students in Pathumthani province. The sample consisted of 115 Thai Muslim bachelor's degree students in Pathumthani province. The tool used in this research was the questionnaire which had IOC between 0.67-1.00 and Coefficient Alpha was 0.93. Statistical analysis methods used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test independent sample and F-test (One-way ANOVA). The results have shown as followed: 1) direct and indirect strategies were used at the high level and these students had good attitudes towards Thai language at a high level. 2) Among different main language usages students, different majors in bachelor's degree and different academic program in high school had differences in Thai language learning strategies. In contrast, different sexes and these students' GPA of Thai language subjects in high school had no differences in Thai language learning strategies. 3) For different sexes and different majors in bachelor's degree had differences in attitudes towards Thai language. In contrast, students who had different main language usage, different academic programs and different GPA of Thai language subjects in high school had no differences in attitudes towards Thai language.

Keywords : attitudes, bachelor's degree, learning strategies, Thai language, Thai Muslim

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของมนุษย์ รวมถึงยังเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นกลุ่มเดียวกันทางด้านเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วัฒนธรรม ฯลฯ (สุพัตรา, 2550) ซึ่งในสังคมไทย ภาษาไทยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยที่จำเป็นต้องใช้ตลอดเวลา โสภณ (2554) ได้สรุปความสำคัญของภาษาไทย ดังนี้

1. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ของชาติที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์และสืบทอดมาช้านาน

2. ภาษาไทยแสดงความเป็นเอกราชของชาติไทย อันสะท้อนได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์คือ หลักศิลาจารึกที่มีมาช้านานกว่า 100 ปี

3. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งปรากฏในหลายรูปแบบ อาทิ วรรณคดี เพลงพื้นบ้าน นิทาน เป็นต้น

ภาษามลายูมีบทบาทต่อชาวไทยมุสลิมหรือชาวไทยเชื้อสายมลายูในฐานะของภาษาประจำศาสนาอิสลามเนื่องจากประชาชนเร่ร่อนรู้ศาสนาอิสลามโดยการใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเป็นสื่อในการติดต่อทั้งที่บ้านและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม แม้ตำราเกี่ยวกับศาสนาก็เป็นภาษามลายูท้องถิ่นทั้งสิ้น (สุพัตรา, 2550) ซึ่งชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีประชากร ร้อยละ 3 ของประชากรทั้งหมด กระจายตัวหนาแน่นมากที่สุดทางภาคใต้ตอนล่าง ในภาคใต้ส่วนอื่นๆ ก็มีชาวไทยเชื้อสายมลายูกระจายอยู่ทั่วไป ส่วนภาคกลางเองก็มีมากในกรุงเทพฯ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี เลยไปถึงจังหวัดฉะเชิงเทราในตำบลศาลาแดง อำเภอบางน้ำเปรี้ยวด้วย (วิกิพีเดีย, ม.ป.ป.)

ดังนั้น ภาษามลายูจึงมีบทบาทต่อชาวไทยมุสลิมทั้งในฐานะภาษาที่ใช้สื่อสารและภาษาของศาสนา ชาวไทยมุสลิมในปัจจุบันจึงต้องศึกษาภาษามลายูควบคู่กับภาษาไทยทั้งในลักษณะที่ภาษามลายูเป็นภาษาแรกและภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หรือในลักษณะที่ทั้งสองภาษามีฐานะเป็นภาษาแรกเท่าเทียมกัน ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการศึกษาภาษาในลักษณะใด นักเรียนไทยมุสลิมส่วนใหญ่ก็ยังคงประสบปัญหาในการเรียน และอาจทำให้มีผลการเรียนที่ไม่ดี เพราะไม่ได้เรียนภาษาไทยเพียงภาษาเดียวเหมือนนักเรียนอื่นๆ ทั่วไป ซึ่งอาจส่งผลให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาไทยด้วย ซึ่งการเรียนรู้ภาษาไทยในชั้นเรียนของนักเรียนไทยมุสลิม การจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน เช่น สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนหรือผู้เรียน (สุพัตรา, 2550) ซึ่งปัจจุบันได้มีการศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนมากขึ้น โดยพบว่ากลวิธีการเรียนภาษาเป็นตัวแปรสำคัญตัวหนึ่งต่อความสำเร็จในการเรียน (O'Malley and Chamot, 1990; Oxford, 1990 ในสุพัตรา, 2550)

1. จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความจำเป็นในการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาไทยและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิม โดยในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมที่สามารถใช้ภาษามลายู (ยาวี) และภาษาไทยในการสื่อสารได้ทั้ง 2 ภาษา และกำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีที่ตั้งในจังหวัดปทุมธานี เนื่องจากจังหวัดปทุมธานีมีสถาบันอุดมศึกษาจำนวน

มาก รวมถึงศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาและทัศนคติที่มีต่อภาษา ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน อาทิ เพศ สาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฯลฯ มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนภาษารวมถึงทัศนคติที่มีต่อภาษา (มนสิชา, 2556; ดวงพร, 2552; สุพัตรา, 2550; นิศากร, 2550; ทวีศักดิ์, 2550; พชรวรรณ, 2552) ซึ่งผลการวิจัยจะช่วยให้ทราบข้อมูลอันเป็นประโยชน์สำหรับการสอนวิชาภาษาไทยทั้งในลักษณะที่เป็นรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปหรือเป็นรายวิชาภาษาไทยที่เป็นวิชาเฉพาะของสาขา เพื่อที่นักศึกษาชาวไทยมุสลิมจะได้รับการพัฒนาทักษะภาษาไทยและนำไปสู่ทักษะการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพทั้งในการศึกษาและการสื่อสารในชีวิตประจำวันต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษางานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับกลวิธีการเรียนภาษา ได้แก่ งานของ มนสิชา (2556) ดวงพร (2552) สุพัตรา (2550) นิศากร (2550) ทวีศักดิ์ (2550) แสดงรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

ตารางที่ 1 งานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับกลวิธีการเรียนภาษา

ผู้วิจัย	ปัจจัยส่วนบุคคล									
	เพศ	สาขาวิชา	คณะ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ความสามารถทางภาษา	ประสบการณ์การเรียนภาษา	หลักสูตร	สายวิชา	การเรียนเสริม	ประเภทโรงเรียน
มนสิชา (2556)					✓					
ดวงพร (2552)	✓				✓			✓	✓	✓
สุพัตรา (2550)				✓						
นิตากร (2550)	✓	✓			✓	✓	✓			
ทวีศักดิ์ (2550)	✓		✓	✓						

ส่วนงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย ได้แก่ งานของสุพัตรา (2550) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย และงานของ พชรวรรณ (2552) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย โดยในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ ภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสาร สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และเกรดเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยตั้งสมมติฐานว่าปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าว จะมีผลต่อกลวิธีการเรียนภาษาไทย และทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย

1.2 กลวิธีการเรียนภาษาไทย ผู้วิจัยใช้แนวคิดกลวิธีการเรียนภาษาของ Oxford (1990) ประกอบด้วย

1.2.1 กลวิธีการเรียนโดยตรง เป็นกลวิธีการเรียนภาษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด ได้แก่

1.2.1.1 กลวิธีด้านการจำ เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เก็บข้อมูลทางภาษาเพื่อนำออกมาใช้

1.2.1.2 กลวิธีด้านความรู้ความคืด เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนเปรียบเทียบภาษาแม่ และ

ภาษาเป้าหมาย รวมทั้งฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ

1.2.1.3 กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้วิธีอื่น เช่น การเดาเดาความหมาย การใช้ภาษาไปหรือทำทาง เมื่อเกิดปัญหาในการใช้ภาษาสื่อสาร

1.2.2 กลวิธีการเรียนโดยอ้อม เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อจัดการและควบคุมการเรียนของตนเองได้แก่

1.2.2.1 กลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการวางแผนในการเรียน ประเมินผลการเรียน และตรวจสอบข้อผิดพลาด

1.2.2.2 กลวิธีด้านอารมณ์ เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และลดความวิตกในการเรียน

1.2.2.3 กลวิธีด้านสังคม เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้หลักการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อให้เกิดความเข้าใจภาษา

1.3 ทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย จากการประมวลแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะและความสำคัญของภาษาไทย ได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยด้านลักษณะของภาษาไทย และทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยด้านความสำคัญของภาษาไทย

2. ศึกษาประชากรและกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษา ระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยจะเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่มีคุณสมบัติดังนี้ 1) สามารถใช้ภาษามลายู (ยาวี) และภาษาไทยในการสื่อสารได้ทั้ง 2 ภาษา 2) กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีที่ตั้งในจังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาทุกคนที่ได้พบภายในระยะเวลาของการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำคือ 100 คน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมที่จำนวน 115 คน

3. สร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) เรียงค่าคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งลักษณะแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) เรียงค่าคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด

3.2 ตรวจสอบความตรง (validity) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยหาค่าความตรงของแบบสอบถาม จากความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งค่า IOC ของแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้มีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

3.3 ตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 30 คน แล้วหาความเชื่อมั่นโดยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ alpha จากผลการทดสอบและการวิเคราะห์ แบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์ alpha = 0.93

4. เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจนได้จำนวนแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 115 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ นำผลการคำนวณมาแปลความหมายของคะแนนที่ได้

จากการให้คะแนนดังกล่าว ผู้วิจัยจะแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับโดยใช้สูตรคำนวณหาความกว้างของชั้น ดังนี้ (กัลยา, 2540)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.80$$

- 4.21-5.00 หมายถึง ปฏิบัติ / เห็นด้วยมากที่สุด
- 3.41-4.20 หมายถึง ปฏิบัติ / เห็นด้วยมาก
- 2.61-3.40 หมายถึง ปฏิบัติ / เห็นด้วยปานกลาง
- 1.81-2.60 หมายถึง ปฏิบัติ / เห็นด้วยน้อย
- 1.00-1.80 หมายถึง ปฏิบัติ / เห็นด้วยน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความถี่ (frequency) ใช้สำหรับอธิบาย ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

2. ค่าสถิติร้อยละ (percentage) ใช้สำหรับอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

3. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สำหรับอธิบายกลวิธีการเรียนและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ใช้สำหรับอธิบายกลวิธีการเรียนและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

5. ค่า t -test ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีเพศชายและเพศหญิงมีกลวิธีการเรียนภาษาไทยและมีทัศนคติต่อภาษาไทยแตกต่างกัน

6. ค่า F-test ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ใช้ภาษาหลักในการสื่อสารแตกต่างกัน ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันศึกษาในแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกันมีกลวิธีการเรียนภาษาไทยและมีทัศนคติต่อภาษาไทยแตกต่างกันหลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้ 1) กลวิธีการเรียนภาษาไทยและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี 3) ระหว่างปัจจัยส่วนความสัมพันธ์บุคคลและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ผลการวิจัย

1. กลวิธีการเรียนภาษาไทยและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับของกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

กลวิธีการเรียนภาษาไทย	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
กลวิธีการเรียนโดยตรง				
1. กลวิธีด้านการจำ	3.68	0.60	มาก	1
2. กลวิธีด้านความรู้ความคิด	3.59	0.42	มาก	2
3. กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง	3.47	0.69	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกลวิธีการเรียนโดยตรง	3.57	0.42	มาก	2
กลวิธีการเรียนโดยอ้อม				
4. กลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ	3.52	0.45	มาก	2
5. กลวิธีด้านอารมณ์	3.51	0.56	มาก	3
6. กลวิธีด้านสังคม	3.70	0.47	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกลวิธีการเรียนโดยอ้อม	3.58	0.38	มาก	1

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงและกลวิธีการเรียนโดยอ้อมในระดับมาก ในส่วนของกลวิธีการเรียนโดยตรง นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีใช้กลวิธีด้านการจำมากที่สุด ($\bar{X} = 3.68$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือกลวิธีด้านความรู้ความคิด ($\bar{X} = 3.59$) อยู่ในระดับมาก และกลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง ($\bar{X} = 3.47$)

อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ในส่วนของ กลวิธีการเรียนโดยอ้อม พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีใช้กลวิธีการเรียนโดยอ้อมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีใช้กลวิธีด้านสังคมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.70$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือกลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.52$) อยู่ในระดับมาก และกลวิธีด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 3.51$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับของทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านลักษณะของภาษาไทย				
1. เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีความไพเราะ	3.65	0.77	เห็นด้วยมาก	3
2. ตัวอักษรไทยมีความสวยงาม น่าสนใจ	3.67	0.76	เห็นด้วยมาก	2
3. คำในภาษาไทยมีความหลากหลาย มีความหมายครอบคลุมความต้องการในการสื่อสาร	3.64	0.82	เห็นด้วยมาก	5
4. ภาษาไทยมีการเรียงลำดับคำที่ช่วยให้เข้าใจความหมายได้ง่าย	3.65	0.74	เห็นด้วยมาก	3
5. การที่ภาษาไทยมีระดับภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถเลือกสื่อสารได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์	3.69	0.77	เห็นด้วยมาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านลักษณะของภาษาไทย	3.66	0.56	เห็นด้วยมาก	2
ด้านความสำคัญของภาษาไทย				
6. ภาษาไทยเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า	3.78	0.80	เห็นด้วยมาก	1
7. ภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเป็นไทย	3.70	0.81	เห็นด้วยมาก	5
8. ภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีต่อกัน	3.75	0.79	เห็นด้วยมาก	2
9. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ	3.74	0.85	เห็นด้วยมาก	3
10. ภาษาไทยเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความมั่นคงในอาชีพ	3.73	0.83	เห็นด้วยมาก	4
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความสำคัญของภาษาไทย	3.74	0.65	เห็นด้วยมาก	1
ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย	3.70	0.55	เห็นด้วยมาก	

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีมีความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะที่ดีของภาษาไทยและความสำคัญของภาษาไทย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.70$) โดยค่าเฉลี่ยรวมด้านลักษณะของภาษาไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.66$) ส่วนค่าเฉลี่ยรวมด้านความสำคัญของภาษาไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.74$)

ในด้านลักษณะของภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีมีระดับความคิดเห็นว่าการที่ภาษาไทยมีระดับภาษาที่แตกต่างกันทำให้สามารถเลือกสื่อสารได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.69$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือตัวอักษรไทยมีความสวยงามน่าสนใจ ($\bar{X} = 3.67$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีความไพเราะและภาษาไทยมีการเรียงลำดับคำที่ช่วยให้เข้าใจความหมายได้ง่ายอยู่ในระดับเห็นด้วยมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.65$) คำในภาษาไทยมีความหลากหลายมีความหมายครอบคลุมความต้องการในการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.64$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยส่วนบุคคล	F	Sig.	กลวิธีการเรียนภาษาไทย	F	Sig.
ภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสาร	3.633	0.030	กลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ	5.437	0.006
สาขาวิชา	2.124	0.034	กลวิธีด้านการจำ	2.880	0.004
			กลวิธีการจดเซย์ข้อบกพร่อง	2.468	0.014
			กลวิธีด้านสังคม	2.911	0.004
แผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.237	0.043	กลวิธีด้านการจำ	4.457	0.014

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ใช้ภาษาหลักในการสื่อสารแตกต่างกันมีกลวิธีการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน ($F = 3.633$, $Sig. = 0.030$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในด้านความสำคัญของภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อย พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีมีระดับความคิดเห็นว่าภาษาไทยเป็นเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.78$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ($\bar{X} = 3.75$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ($\bar{X} = 3.74$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ภาษาไทยเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความมั่นคงในอาชีพ ($\bar{X} = 3.73$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเป็นไทย ($\bar{X} = 3.70$) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี แสดงดังตารางต่อไปนี้

เมื่อทดสอบระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการวิเคราะห์รายคู่ระหว่างภาษาหลักในการสื่อสารที่แตกต่างกันกับกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ใช้ภาษาหลักในการสื่อสารแตกต่างกัน มีกลวิธีการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลวิธีการนำไปสู่ความสำเร็จ ($F = 5.437, Sig. = 0.006$) ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีกลวิธีการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน ($F = 2.124, Sig. = 0.034$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการวิเคราะห์รายคู่ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกันกับกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีกลวิธีการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน 3 คู่ ได้แก่ กลวิธีด้านการจำ ($F = 2.880, Sig. = 0.004$) กลวิธี

การชดเชยข้อบกพร่อง ($F = 2.468, Sig. = 0.014$) และ กลวิธีด้านสังคม ($F = 2.911, Sig. = 0.004$) ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน มีกลวิธีการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน ($F = 3.237, Sig. = 0.043$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการวิเคราะห์รายคู่ระหว่างแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกันกับกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน มีกลวิธีการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลวิธีด้านการจำ ($F = 4.457, Sig. = 0.014$) ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยส่วนบุคคล	t/F	Sig.
เพศ	-1.082	0.281
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	1.345	0.265

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีเพศชายและเพศหญิงมีกลวิธีการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ($t = -1.082, Sig. = 0.281$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน

มีกลวิธีการเรียนภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ($F = 1.345, Sig. = 0.265$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยส่วนบุคคล	t/F	Sig.	ทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย	t/F	Sig.
เพศ	-2.028	0.045	-	-	-
สาขาวิชา	2.332	0.019	เสียงพยานะ สระ วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีความไพเราะ	2.526	0.012
			ภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเป็นไทย	2.802	0.005
			ภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีต่อกัน	2.234	0.025
			ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ	2.396	0.016

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยแตกต่างกัน ($t = -2.028$, Sig. = 0.045) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยแตกต่างกัน ($F = 2.332$, Sig. = 0.019) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการวิเคราะห์รายคู่ระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษาที่แตกต่างกันกับทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยแตกต่างกัน 4 คู่ ได้แก่ เสียงพยานะ สระ วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีความไพเราะ ($F = 2.526$, Sig. = 0.012) ภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเป็นไทย ($F = 2.802$, Sig. = 0.005) ภาษาไทยมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ($F = 2.234$, Sig. = 0.025) ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ($F = 2.396$, Sig. = 0.016) ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยส่วนบุคคล	F	Sig.
ภาษาหลักในการสื่อสาร	1.279	0.282
แผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	0.074	0.929
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	0.492	0.613

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ใช้ภาษาหลักในการสื่อสารแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ($F = 1.279$, $\text{Sig.} = 0.282$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ($F = 0.074$, $\text{Sig.} = 0.929$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ($F = 0.492$, $\text{Sig.} = 0.613$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและวิจารณ์ผล

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงและกลวิธีการเรียนโดยอ้อมในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยในระดับใกล้เคียงกัน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามแนวคิดของ Oxford (1990) ที่เสนอกลวิธีการเรียนภาษาที่ต้องใช้ทั้งกระบวนการคิด การควบคุมพฤติกรรม การเรียน ควบคุมอารมณ์และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาษา

ในส่วนของทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีมีความคิดเห็นต่อลักษณะที่ดีของภาษาไทยและความสำคัญของภาษาไทย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุพัตรา (2550) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเรียนและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยซึ่ง อาจเนื่องมาจากภาษามีประโยชน์ในการนำมาใช้เพื่อการสื่อสารเป็นหลัก อีกทั้งภาษาหลักที่ใช้ในประเทศไทยคือ ภาษาไทย และสอดคล้องกับงานของ (สุพัตรา, 2550) เรื่อง “การใช้ภาษาไทยของคนจีนในกรุงเทพมหานคร” ที่ผล

การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างชาวจีนเห็นว่าภาษาไทยมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารมากกว่าภาษาจีน และกลุ่มตัวอย่างยังเห็นว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของประเทศไทย โดยมีสำนวน คำพังเพย สุภาษิตที่ไพเราะและมีคุณค่า อีกทั้งมีระดับของภาษาแตกต่างกัน ทำให้เข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและกลวิธีการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ใช้ภาษาหลักในการสื่อสารที่แตกต่างกัน ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน และศึกษาในแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่แตกต่างกันมีกลวิธีการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าทั้ง 3 ปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นเป็นประสบการณ์ที่ติดตัวนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นความคุ้นเคยในภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสาร ความถนัดและทักษะในศาสตร์ที่เคยศึกษาหรือกำลังศึกษา ดังแนวคิดของธิดา (ม.ป.ป.) ที่กล่าวถึงประสบการณ์ว่ากระบวนการทำงานของสมองจะเชื่อมโยงข้อมูลหรือสิ่งที่รับรู้ใหม่มาผสมผสานกับข้อมูลเดิมหรือสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนแล้ว ซึ่งประสบการณ์ของนักศึกษา ทั้งในด้านภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสาร ประสบการณ์ในศาสตร์ที่เคยศึกษาหรือกำลังศึกษา มีความเป็นไปได้ที่จะมีผลต่อการเลือกกลวิธีการเรียนภาษาไทย เช่น นักศึกษาที่ศึกษาในศาสตร์ด้านภาษาอาจมีความถนัดในด้านการจำหรือการแก้ไขปัญหาด้านการสื่อสารมากกว่านักศึกษาในศาสตร์ด้านอื่นๆ เป็นต้น

ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าความแตกต่างด้านความสามารถทางด้านภาษาของเพศชายและเพศหญิงส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อภาษาไทย

ของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณฑิรา (2555) ที่ศึกษาความเหลื่อมล้ำในการใช้ภาษาเพื่อการอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียนของนิสิตต่างเพศ พบว่าบ่อยครั้ง นิสิตหญิงมีความรู้ความเข้าใจ และตอบคำถามได้ถูกต้องมากกว่านิสิตเพศชาย ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า มีความเป็นไปได้ว่าเพศที่มีความสามารถทางด้านภาษาสูงกว่าน่าจะมีทัศนคติที่ดีต่อภาษามากกว่า

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความถนัดด้านภาษาและความสนใจในภาษาแตกต่างกันซึ่งอาจส่งผลต่อผลการเรียนและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยได้ ดังที่ nuttapon (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่าความถนัดตามธรรมชาติ ความสนใจ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ วิธีคิด และแบบของการเรียนรู้ล้วนมีผลต่อการเรียนทั้งสิ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยการสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี และการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ของผู้ทรงคุณวุฒิได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ทองหล่อ วงษ์อินทร์ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์มนชัย มัตยูโก๊ป ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลอย่างดียิ่ง อาจารย์ภาวิณี พัฒนวิบูลย์ ที่ได้ตรวจทานความถูกต้องของบทความย่อภาษาอังกฤษ และขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานีผู้ให้ข้อมูลทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2540. หลักสถิติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงพร ศรีบุญเรือง. 2552. การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก่อนเข้ามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- นิตสาร ประคองชาติ. 2550. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ทวีศักดิ์ ชันยศ. 2550. รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เพชรวรรณ ศรีพันธุ์. 2552. การศึกษาการเลือกภาษาและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของชุมชนชาวแต่จิวในอำเภอเมืองจังหวัดสุรินทร์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มณฑิรา ตาเมือง. 2555. ความเหลื่อมล้ำในการใช้ภาษาเพื่อการอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียนของนิสิตต่างเพศ: กรณีศึกษารายวิชาภาษา สังคมและวัฒนธรรม. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 9(1), 67-80.
- มนลลิตา แก้วนันทไชย. 2556. การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่มีระดับความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิกิพีเดีย. ม.ป.ป. .ไทยเชื้อสายมลายู. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2559, สืบค้นได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ไทยเชื้อสายมลายู#>.
- สุพัตรา สมนึก. 2550. กลวิธีการเรียนและทัศนคติที่มีต่อภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล. 2554. ภาษาไทย 1. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : ทริปเปิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.

O'Malley, J.M. and Chamot, A.U. 1990. Learning strategies in second language acquisition. Cambridge:Cambridge University.

Oxford, R.L. 1990. Language learning strategies: What every teacher should know. New York: Newbury House Publishers..